

ΑΣΠΙΣ

- πρὸς αὐτὸν ὥστε μὴ φιλανθρώπως ἔτι 395  
 ταῦτ' ἐξετάζειν, ἀλλ' ἑμαντῶι συμφόρως·  
 τὰ γὰρ οὐ φανερὰ δήπουθέν ἐστι διπλάσια·  
 ἐγῶϊδα τούτου τὰς τέχνας τοῦ δραπέτου.
- Δα. ὦ δαίμονες, φοβερόν γε, νῆ τὸν Ἥλιον, (55)  
 τὸ συμβεβηκός· οὐκ ἂν ὠιήθην ποτὲ 400  
 ἄνθρωπον εἰς τοσοῦτον οὕτωςι ταχὺ  
 πάθος ἐμπεσεῖν. σκηπτός τις εἰς τὴν οἰκίαν  
 ῥαγδαῖος ἐμπέπτωκε.
- (Cμ.) τί ποτε βούλεται;  
 (desunt uersus ii)
- .....]μονονβα[... ]ν[  
 .....]αρα[ 405  
 ἄνθρωπος· ὑπ[  
 (Δα.) “οὐκ ἔστιν ὅστις π[άντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ”. (65)  
 πάλιν εὖ διαφόρως. ὦ πολ[υτίμητοι θεοί,  
 ἀπροσδοκῆτου πράγματος καὶ ἀ[  
 (Cμ.) Δᾶε κακόδαιμον, ποῖ τρέχεις;  
 [Δα.] καὶ τοῦτό που 410  
 “τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία.”  
 ὑπέρευγε. “θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, (70)  
 ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.”  
 Αἰσχύλος ὁ σεμνά—
- (Cμ.) γνωμολογεῖς, τριτάθλιε;  
 (Δα.) “ἄπιστον, ἄλογον, δεινόν.”  
 (Cμ.) οὐδὲ παύσεται; 415  
 (Δα.) “τί δ' ἐστ' ἄπιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν;”